
I S A B E L , R O S V A N H A A R

De gevangene wordt naar 't schavot weggebracht,
van vrees breekt mijn hart.
Als de beul hem dan velst,
zijn mijn dagen geteld,
want ik sterf er van smart

Isabel, ros van haar,
zij had drie geliefden.
De eerste hield 's nachts de wacht bij de deur,
de derde zong iedere avond zijn lied,
de andere speelde het zoete verboden liefdesspel,
hij speelde met haar het zoete verboden spel.

Isabel, om gods wil,
't is een schande zo groot,
ze kleurt uw kaken zo rood,
want de jonkman die zacht in je armen rust
die is morgenvroeg dood.

Vlucht weg want ze willen mijn minnaar gaan vangen.
Je zal moeten hangen,
je zal moeten sterven.
De eerste hield 's nachts de wacht bij de deur,
de derde zong ied're avond zijn lied,
de andere speelde het zoete verboden liefdesspel,
hij speelde met haar het zoete verboden spel.

met medewerking van
Nationale Loterij